R4899

THE SPIRIT OF DISCONTENT
அதிருப்தியின் ஆவி

"கூடுமானால் உங்களாலான மட்டும் எல்லா மனுஷரோடும் சமாதானமாயிருங்கள்." ரோமர் 12:18

சகல மனிதர் மேலும் வரக்கூடிய சோதனைக்காலத்தைக் குறித்து வேத வாக்கியங்கள் கூறுகின்றன. (வெளிப்படுத்தல் 3:3,16) இந்தக் காலம் நம்மீது இருக்கிறது. முன்னரே ஆரம்பித்துவிட்டது என்று நாம் நம்புகிறோம். உலகத்துக்கு அது அதிருப்தி, கசப்பு, பொல்லாத யூகங்கள், பகைகள், சண்டைகள், களவு மற்றும் கொலை முதலானவைகளாக இருக்கிறது. இந்த உண்மையை வேத வாக்கியங்களானது தெளிவாக நிலை நாட்டுகின்றன.

இந்த சோதனைக்காலம் சில காரியங்களில் சபையாகிய நம்மிடத்தில் ஆரம்பித்து இருக்கிறது என்பதை நாம் மறவாதிருப்போமாக. தேவன் அதை அனுமதிக்கிறார். தேவன் தம்மைப்பற்றியும், தமது குணலட்சணம் மற்றும் அவரது மகிமையான திட்டங்கள் முதலானவைகளை குறித்தும் பெரிய வெளிச்சத்தை நமக்கு கொடுத்திருக்கிறார். தெய்வீக சுபாவத்துக்கான நமது பரம அழைப்பைக் குறித்தும் அவர் நமக்கு அறிவுறுத்தியிருக்கிறார். நாம் அவரது அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டு, அவருடைய பரிசுத்த ஆவியினால் நாம் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் நுழைந்திருக்கிறோம். மணவாட்டி கூட்டத்தில் அங்கங்களாக நம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவோமானால் நாம் அடைய வேண்டிய குணலட்சணத்திற்கான பாடங்களை நாம் பெற்றுக்கொண்டு வருகிறோம். எல்லா வகையிலும் ஆதாயம் நமக்கானதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது பரீட்சையானது நடக்கிறது. நம்மில் யார் நன்மதிப்புடன் பட்டம் பெறுவோம்? மாம்சத்தில் பரம்பரையாக தரித்திரராகவும் அபூரணராகவும் இருந்தாலும் அவன் தம்முடைய இருதயம் மற்றும் மனதில் ஆண்டவரின் குணலட்சண சாயலை அடைந்திருக்கிறானா என்பதை அது காண்பிக்கும். இது தான் பரீட்சை.

இந்த சோதனை நமக்கு கொடுக்கப்படுவதை எப்படி நாம் எதிர்பார்க்கலாம்? மிகவும் பிரியமானவர்களே, அது நமக்கு கொடுக்கப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது. சோதனையானது சிலருக்கு சாதகமாகவும், மற்றவர்களுக்கு பாதகமாகவும் போய்க்கொண்டிருப்பதை நாம் உற்று நோக்குவதாலும் தொடர்பின் மூலமாகவும் நாம் உணருகிறோம். சில இடங்களில் வேத மாணவர்களின் முழு சபையும் ஈடுபட்டிருக்கிறதாக காணப்படுகிறது. அதிகாரம் மற்றும் முறைமைகளைப் பற்றிய அற்பமான கேள்விகள் திசை திருப்புதலையும் வாதங்களையும் எழும்பப்பண்ணுகிறது. இது சத்திய ஊழியத்திலிருந்து திசை திருப்புகிறது. அனி சிலருடைய ஆர்வத்தை தணிக்கிறது. மற்றவர்களுக்கு தீய ஆவியின் கனிகளாகிய கசப்பு, கோபம், தீய எண்ணம், வெறுப்பு, மேட்டிமை, கருத்து வேறுபாடுகள், சண்டை ஆகியவற்றை ஏற்படுத்துகிறது. ஓரளவுக்கு கட்டுப்பாட்டை பெறுவதாக காணப்படுகிறது.

ஒவ்வொருவரும் தன்னைத்தான் சோதிக்க வேண்டும்

நாம் யாரையும் நியாயம் தீர்க்கவோ கண்டனம் பண்ணவோ கூடாது. ஆனால் ஒவ்வொருவரும் தன்னைத்தானே சோதிக்க வேண்டும். அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். அவன் ஆவியின் கிருபைகளாகிய தாழ்மை, தயவு, சாந்தம், பொறுமை, நீடிய பொறுமை, சகோதர அன்பு மற்றும் அன்பை பெற்றிருந்தால் மட்டும் போதாது. அவைகளை தனது நடத்தை மற்றும் வார்த்தைகளில் வெளிப்படுத்திக் காட்ட வேண்டும். தேவனுடைய சோதனை, அழகு, நன்மை மற்றும் தயவுக்கான அன்பின் திசையில் மாத்திரமல்ல. பொறுமை, அன்பு ஆகியவற்றின் திசையிலும் தனிப்பட்டவர்கள் மற்றும் சத்துருக்களிடத்திலும் இருக்கும் என்பதையும் நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். அதைப்போல நீதியும் தெய்வீக குணலட்சணத்தின் ஆரம்ப அம்சமாக இருக்கிறது என்பதையும் நாம் மனதில் வைக்க வேண்டும். நாம் தேவனைப் போல, தேவனுடைய குமாரனின் சாயலை உடையவர்களாக இருப்போமானால், நீதியின் கொள்கைகள் நமது குணலட்சணத்தில் உறுதியாக நிலைநிறுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். நாம் எல்லாரிடமும் பெருந்தன்மையும், இரக்கமும், அன்பும் உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். நாம் பெருந்தன்மை உடையவர்களாக இருப்பதற்கு முன்பே நாம் நீதியுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். நாம் காண்கிற சகோதரனிடத்தில் அன்பு செலுத்தாவிட்டால் நாம் கண்டிராத பிதாவினிடத்தில் எப்படி அன்பை காண்பிப்போம்?

இதே அதிருப்தியின் ஆவி தேவனுடைய பிள்ளைகளை அவர்களது வீடுகளில் சோதிக்கிறது. சரி மற்றும் தவறு, நீதி மற்றும் அநீதியைப் பற்றி கூர்மையான உணர்வு இருக்குமானால், நாம் நீதியாக அல்லது அநீதியாக இருக்கிறோமா மற்றும் மற்றவர்கள் நம்மிடத்தில் நீதியாக அல்லது அநீதியாக இருக்கிறார்களா என்பதை நம்மை காணச் செய்கிறது. இந்த அதிகப்படியான அறிவு, கடந்த கால அநீதி ஏதாவது இருந்தால் சீக்கிரத்தில் முழுமையான இருதயப் பூர்வமான மன்னிப்பு கேட்கப்பட வேண்டும். இனி அது தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்கிற நம்மீதான பொறுப்பை கொண்டு வருகிறது. நம்மை நேராக்குதல் நமது அழியக்கூடிய சரீரத்தின் நடத்தை மற்றும் சிந்தனைகளை தெய்வீக தரநிலைக்கு கீழ் கொண்டு வரும். இந்த வேலையை முழுமையாக செய்தல் நம்மை முழுமையாக ஆக்கிரமிக்கும். இதை நாம் இப்பொழுது முழுமையாக பகுத்துணர்கிறோம்.

நமது சொந்த குறைகளை பார்க்காத போக்கு

ஆனால் போக்கு எதிர் திசையில் இருக்கிறது. நமது குறைகளைக் கண்டு அதை சரி பண்ணாமல், மற்றவர்களின் குற்றங்களை கண்டுபிடித்து, நமக்கு செய்த அநீதிகளை கவனித்து, அதை அவர்கள் தீர்த்து நமது உரிமைகளை சீக்கிரத்தில் உணர்ந்து அதை சரிபண்ண வேண்டும், இல்லையென்றால் அதேபோல், தான் செய்ய வேண்டும் என்று பார்க்கிறார்கள். இது உலகத்தின் ஆவியாக இருக்கிறது. இது மகா ஆபத்தின் காலத்திற்கு விரைவாக துரிதப்படுத்துகிறது. அதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள் படையை பயன்படுத்த வேண்டும் என்று உணருகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் முற்காலத்தைப் போல இல்லாமல் தங்கள் சக்தியை உணருகிறார்கள். அதை செயல்படுத்த விரும்புகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் உரிமைகள் மற்றும் நீதிக்கான நம்பிக்கைகளை உலகின் மீது திணிக்க நினைக்கிறார்கள்.

பலவந்தமாக காரியங்களை மேற்கொள்ளாமல் கர்த்தருடைய வார்த்தையை கேட்கும்படி உலகத்தை நாம் வற்புறுத்துகிறோம்.

“அந்த நாள் மட்டும் எனக்கு காத்திருங்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.” ஆகையால் நாம் கிறிஸ்துவின் சபையை வற்புறுத்துகிறதாவது: புருஷர்களையும் மனைவிகளையும் பெற்றோர்களையும் மற்றும் குழந்தைகளையும் பரிபூரண நீதியின் வழிக்கு வற்புறுத்த முயலாதீர்கள். பரிவுடனும் தயவாயும் இருங்கள். தேவன் கூட பரிவுடனும் தயவாயும் நம்மிடமும் சகல மனுக்குலத்திடமும் இருக்கிறார். அநீதியானது சீக்கிரம் சரிபண்ணப்படாததற்கு காரணம் அது நீண்ட நாட்களாக இருப்பது அல்ல. மாறாக, தவறு செய்கிறவர்களின் குறையை காண்பிக்கவும், நம்மை எதிர்க்கிறவர்களுக்கு அன்பாகவும் சாந்தமாகவும் சத்தியத்தை கூற முயற்சிப்பது, நாம் நீண்ட நாட்கள் பாடுபட்டு, அன்பாக இருப்பதற்கு ஒரு காரணம்.

மனுக்குலத்தின் பாதிக்கு மேலானவர்கள் நீதியின் கொள்கைகளை மீறியும் அன்பின் கொள்கைகளுக்கு மாறாகவும் வாழ்கிறார்கள் என்பதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை. சில சமயங்களில் கணவன் தனது மனைவியையும் பிள்ளைகளையும் நேசிக்கும் போது, அவர்களை தன்னிச்சையாக நடத்துவது அவரது அன்பையும் தயவையும் சந்தேகத்துக்குள்ளாக்குகிறது. கர்த்தருக்குள் சகோதரனின் அப்படிப்பட்ட வழி, தெய்வீக ஒழுங்கை தவறாக புரிந்து கொண்டதினால் இருக்கலாம். கணவனே குடும்பத்தின் தலைவர் என்று வேதாகமம் போதிக்கிறது என்பதை அவன் அறிவான். ஆனால் அவன் இந்த உயர்ந்த தலைமை ஸ்தானத்தை எப்படி சரியாக எடுத்துகொள்வது, பற்றிக் கொள்வது என்பதை அறிவானா? அநேகர், வாழ்க்கைக்குரிய தற்காலிக தேவைகளை கொடுப்பதுடன் குடும்பத்தின் அக்கறைக்கான காரியங்களில் முடிவு செய்யும் பொறுப்பான தலைவன் மட்டுமே என்ற நினைக்கிறார்கள். சரியாகப் பார்த்தால் மனிதனின் தலைமைப் பொறுப்பு இன்னும் அதிகமாக இருக்கிறது. தனது குடும்பத்தின் ஆரோக்கியம், சந்தோஷம், ஒழுக்கம் மற்றும் ஆவிக்குரிய ஆர்வம் ஆகியவைகளை கவனிப்பது அவனது கடமையாக இருக்கிறது. அவர்களது இயற்கையான அபூரணங்கள், பலவீனங்கள், மனரீதியாகவும் ஒழுக்க ரீதியாகவும் அதே போல சரீர பிரகாரமாக பலவீனங்கள் மற்றும் அபூரணங்களை கவனிப்பது ஆகும்.

குடும்பத் தலைவரின் கடமைகள்

சந்தோஷமான குடும்பத்தின் உண்மையான தலைவன் அடிக்கடி தன் சொந்த விருப்பங்களையும் சுவைகளையும் அநேக காரியங்களில் பொருட்படுத்துவதில்லை. ஏனெனில் அவனது குடும்பத்தின் கடமைகளுக்கும் அவர்களது சந்தோஷங்களுக்கும் அது அவசியமாகிறது. வேத வாக்கியங்களின் நிலைப்பாட்டில் அவன் காரியங்களை தீர்மானிப்பவன், தலைவன் மற்றும் நீதிபதி என்பவைகளைக் காட்டிலும் இன்னும் அதிகமாக இருக்கிறது. இது வேதவாக்கிய அறிவிப்புகள் மற்றும் விளக்கங்கள் மூலம் நிரூபிக்கப்படுகிறது. அதில் கிறிஸ்துவும் சபையும் அவர்களது ஒருவருக்கொருவர் உறவு, கணவன் மற்றும் மனைவிக்கும் இடையேயான சரியான அன்பு, மரியாதை மற்றும் ஒத்துழைப்புக்கு மாதிரியாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நமது கர்த்தரே உண்மையிலேயே சபைக்குத் தலைவர். சபையாகிய நாம் இந்த தலைமையை அங்கீகரித்து அவரது வழிகாட்டுதலை நாம் பின்பற்ற வேண்டும். அவற்றை ஞானமானதாகவும் உதவிகரமானதாவும் பலனுள்ளதாகவும் நாம் காண்கிறோம். அவற்றை எந்த அளவுக்கு நாம் பின்பற்றாமல் போகிறோமோ அந்த அளவுக்கு ஆசீர்வாதங்களை இழப்பதை பின்னர் காண்போம். நமது கர்த்தர் அவரது தலைமையை அங்கீகரிக்க சொல்லி நம்மை கட்டயப்படுத்துவதில்லை. நமது தேவை அதை கட்டாயப்படுத்துகிறது. ஆகையால் அது சரியாக ஒழுங்குப்படுத்தப்பட்ட குடும்பமாக இருக்க வேண்டும். கணவன் மற்றும் தகப்பனின் நடத்தை, பொதுவாக வற்புறுத்துதல், கட்டளையிடுதல் அல்லது பயமுறுத்தலைக் காட்டிலும், தன்னை நம்பியிருக்கிறவர்களுக்கு சுய தியாகம் அர்ப்பணம் செய்பவராக இருக்க வேண்டும்.

குடும்பத் தலைவன் தனக்கு கீழிருக்கிறவர்களுக்கு தனது அன்பையும் கவனிப்பையும் மெய்ப்பிபதற்கு, அதை அவர்கள் உணரும் முன்பு, நாட்கள் அல்லது வாரங்கள் அல்லது வருடங்கள் ஆகலாம். ஒரு வேளை அவனது முழு ஈடுபாடு தற்காலிக வாழ்க்கையில் உணரப்படாமலேயே போகலாம். குடும்பத் தலைவரின் ஈடுபாட்டை அவனது குடும்பத்தினர் கண்டுணர்கிறார்களோ இல்லையோ, ஒரு தகப்பன், கணவன், பொறுப்பாளர் முதலிய கடமைகள் முழுவதும் அவன் மேலேயே விழுகிறது. கர்த்தரைப் போலவே கணவனும் சாந்தம், தயவு, சலுகை முதலானவைகளை எப்பொழுதும் வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

கர்த்தரின் பிரியமான சகோதரர்களில் சிலர் வேதாகம விளக்க உரையில் ஆறாவது தொகுதியில் உள்ள பகுதிகளை இந்த வழியில் தவறாக பொருள் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று வருத்தத்துடன் நாம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அதன் பலனால் அவர்களது வாழ்க்கை கிருபையுடனும் அன்புடனும் இருப்பதற்கு பதிலாக தலைகீழாக, சர்வாதிகரமானதாக, பரிதாபகரமானதாக, கொடூரமானதாக ஆகிறது. இந்த அறிக்கைகள் மிகைப்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம் என்று நம்புகிறோம். இந்த பொருளைப் பற்றி தெளிவான அறிவு சிலரை அவர்களது குடும்பத்தினரிடம் உயர்ந்தவர்களாக, விசுவாசமுள்ளவர்களாக, மதிப்பிற்குரியவர்களாக ஆக்கியிருக்கிறது என்று நம்புகிறோம்.

“பெண்களின் உரிமைகள்” உணர்வுகள் காற்றில்

சகோதரிகளின் காரியங்கள் என்ன? கர்த்தர் நமக்கு மிகவும் சாதகமாக்கிய விலையேறப் பெற்ற சத்தியங்கள் சகோதரிகள் காரியத்தில் அப்பியாசப்படுத்தப்படவில்லை! நீதி மற்றும் அநீதி மனிதர்கள் மற்றும் ஸ்திரீகளுக்கான உரிமைகளைப் பற்றிய மாபெரும் அறிவு சகோதரிகளுக்கும் சகோதாரர்களுக்கும் சோதனைகளாக ஆகியிருக்கிறது. அவர்களும் கூட சோதனையில், பரீட்சையில் இருக்கிறார்கள். “பெண்களின் உரிமைகள்” உணர்வு காற்றில் இருக்கிறது. இது அமைதியையும், இணக்கத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை. மாறாக, அது அதிருப்தியின் ஆவியின் பொதுவான ஒழுங்காக இருக்கிறது. நமது மாபெரும் சத்துரு உலக ஆவியினால் இன்னும் அதிகமதிகமாக கலக்கிக் கொண்டிருக்கிறான். இது மகா ஆபத்தின் காலத்தை உலகத்தில் தூண்டி விடுகிறதைப் போல சபையிலும், குடும்பத்திலும் கிளறி விடுகிறான். உலகத்தின் மாபெரும் ஆபத்தை முன்கூட்டியே கொண்டு வருகிறது. சகோதர, சகோதரிகளே நமது சந்தோஷத்தையும் சமாதானத்தையும் மற்றவர்களது சந்தோஷத்தையும்

சமாதானத்தையும் அழித்து சில உரிமைகளை பெறுவதால் நமக்கு என்ன லாபம்? நமது ஜீவியம் முழுவதும் மற்றவர்கள் சுகமாயிருக்க உதவி செய்வோம் என்று வாக்கு கொடுத்திருக்கிறோமே.

பரிசுத்த பவுல் கூறுவதாவது: “நீங்கள் சுயாதீனத்திற்கு அழைக்கப்பட்டீர்கள். இந்த சுயாதீனத்தை மாம்சத்திற்கேதுவாக அனுசரியாதீர்கள்.” நமக்கு ஆசீர்வாதத்தையும் ஆத்துமாவுக்கு தெய்வீக கிருபையையும் சமாதானத்தையும் கொண்டு வருகிற உண்மையான சுயாதீனம். தவறு மற்றும் மூடநம்பிக்கையிலிருந்து விடுதலை மற்றும் சுயநலத்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலை பெறுதலே ஆகும். அதாவது பலி கொடுக்க ஊழியம் பண்ண கிடைக்கும் சமயத்திற்குத் தக்கதாக சகோதர்களுக்கும் யாவருக்கும் ஜீவனை கொடுக்க சுயாதீனம். குறிப்பாக நாம் ஆண்டவரின் சாயலாக இருக்கிறோம். அவரது ஆவியாகிய, தன்னைத்தான் வெறுத்தல், அன்பு, தயவு, நல்ல கனிகளை உடையவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை பூமிக்குரிய உறவினர்களுக்கு காண்பிக்கக்கூடிய சுயாதீனம் அல்லது உரிமை.

சகோதரர்கள் மற்றும் சகோதரிகளுக்கு தேவனை ஆராதிக்க கொள்கைகளுக்காவும் சுயாதீனத்திற்காகவும் நிற்க வேண்டிய காலங்களும் இடங்களும் உண்மையிலேயே இருக்கின்றன. ஆனால் இவைகள் கொடுக்கப்பட்ட பிறகு, மற்ற அனைத்தையும் அற்பமாக நினைத்து நன்கு பலியிடலாம். இப்படிப்பட்டவைகளுக்கு மட்டுமே நமது இரசட்கர் போராடியது போல நாமும் போராட வேண்டும். இப்படியாக “அவர் நமகது மாதிரியை வைத்துப்போனபடி அவருடைய அடிச்சுவட்டில் நாம் நடப்போமாக.” (1பேதுரு.2:21) ஆமென்.